

ist in München eingetroffen und im Hotel Leinfelder abgestiegen, nämlich der Ritter v. Garibaldi, k. k. österr. Landesgerichtsbeamte in Laibach.“ — Našega gosp. Garibolda je prekrstil v Garibalda.

Iz Ljubljane. (Odprto pismo čast. očetu Albertu.)

Ker se v znanih slovenščini neprijaznih kotih po Ljubljani mnogo čenča, kako so se sostali gosp. bogoslovci z Vami, častiti gospod, in se zabavljic, norčevanja in drugih burk zoper duhovščino „dass die Pfaffen anfangen sich wegen des Slovenischen zu hassen und zu reiben“, po svetu trosi, me srce ne boli zavoljo zabavljanja, ampak zavoljo pregrdih laží, tedaj je dolžnost moja, resnico odkriti, kako se je reč ta dogodila: 24. julija kmali po 8. uri zvečer (tedaj ni bilo jutraj) grem za samostansko cerkvijo svojo pot, kjer se sostanem, sam gredoč s gosp. O. A. in ga pozdravim z „dober večer“. Gosp. O. A. se za pozdrav še ne zmeni ne, kar me zbode, da rečem: „Herr, wenn ich grüsse, so ziemt es sich, dass Sie den Gruss erwidern; das will der Anstand.“ Gosp. O. A. se ozre in praša večkrat: „was, was?“ na kar mu jez dva ali trikrat ponovim, da se spodobi pozdrav odzdraviti. Ker pa gosp. O. A. še vpraša: „was, was?“ grem svojo pot naprej, končavši sostavek z „Amen“. — To je resnična dogodka, zapisana, kakor se je dogodila. Da sem pa jez „bogoslovec“, gosp. O. A. ne more vediti, ker moja obleka bogoslovski kratko malo ni bila podobna; tudi nisem jez samec „več bogoslovcev“; tudi nisem djāl: „zakaj ne odgovarjate na slovenski pozdrav slovenski?“ Gospod O. A. ni v nobenem jeziku pozdrava povrnil, tedaj ni bilo nikakor govora v slovenščini; tudi nisem slišal, da bi bil gosp. O. A. djāl: „otroci ali Kinder“, kot se po kotih govori. Meni je mar za resnico, in upam, da se bode čast. O. A. tudi oglasil in mi pritrnil. Nam poštenim Slovencom je ta dogodka nov dokaz, kako nam zoperni duh komarje lovi in jih prodaja za vole. x

Novičar iz domačih in ptujih dežel.

Iz Dunaja. 14. dan t. m. je bil za naše mesto pa gotovo tudi za vse dežele našega cesarstva veselja poln dan: presvitla cesarica je po prestani, pred malo časom še zlo nevarni bolezní popolnoma zdrava zvečer ob osmih z Njih Veličanstvom cesarjem prišla iz Bavarskega v Schönbrunn (grad cesarski zunaj Dunaja), kjer jo je neštevilna množica ljudi z radnostnimi klici sprejela. Brž potem je bilo celo mesto z vsemi predmestji razsvitljeno, za nedeljo pa je bila pred gradom Schönbrunn-skim bakljada napovedana, kakoršne tu menda še ni bilo; v vsem skupaj je 14.000 bakelj bilo naračenih, 15 pevskih družb s 600 pevci in 10 muzičnih band je imelo poveljevatí slovesno večerico, ktero je tukajšni mestni odbor osnoval ljubljeni cesarici na čast, da je po tolikem trpljenju se spet vrnila domú. V priznanje tega srčnega sprejema so Njih Veličanstvo cesar presvitlemu nadvojvodu Raineru lastnoročno pismo pisali, v katerem pravijo, da Jih je srčno veseli sprejem po vsi poti močno ganil, ker Jim je novo znamenje stare in globoko vkoreninjene udanosti avstrijskih ljudstev do cesarske hiše. Naposled velevalo cesar nadvojvodu: naj vsem, ki se z Njimi veselijo o prihodu cesaričnem, naznanje dá Njih srčno zahvalo. — Zato je bil ta cesarjev razglas po vseh mestih cesarstva oklican.

Gospôška zbornica državnega zbora se je tudi razšla in se snide spet mesca oktobra.

— Zbornica trgovska in obrtnijska je v soglasji z mnogimi drugimi društvi ministerstvu prošnjo podala: naj se leta 1865 na Dunaji osnuje velika okrtnijska in kmetijska razstava. Minister jo je obljubil.

— Tisti 4 deležniki nevojaškega stanu, ki so pomagali 2. aprila l. l. iz dunajske orožnice kanono vkrasti, ki je

bila 4 cente težka in 576 gl. vredna, so obsojeni za 3, 2 in 1 leto v jetnišnico; za koliko let je obsojen tat sam (korporal Zid), ne vemo, ker ga je vojaška sodnija obsodila.

— Nova repata zvezda, ki se od 15. t. m. s prostimi očmi vidi, se bo — kakor zvezdogledi pravijo — pri nas povsod vidila do konca tega mesca.

Ogersko. Da naše zadeve nič kaj ne grejo naprej, se očitno vidi iz tega, da je „Donauzeit.“ te dni srdito govorila zoper dvornega hancelarija in druge pervake ogerske. Državni minister in dvorni kancelar si morata zlo navskriž misli biti, da si „Donauzeit.“ upa tako govoriti. Sicer pa se presrečna ljubezen, ki jo zdaj skazuje „Don. Z.“ ravno pravnosti nemagjarskih narodov na Ogerskem, nam toliko bolj čudna zdi, ker mnogi drugi avstrijski narodi nismo vajeni iz njenih ust takih govoric, kakor je na priliko ta, ki jo je izustila te dni: „Z resnicami se ne dá tako delati, kakor da bi jih ne bilo. Veče in bolj ošlatljive resnice pa skor ni na svetu kakor je narodnost, zato se mora politično ceniti, politično veljavo imeti.“ Kako to, da je „Donau Z.“ ravno nemagjarskim narodom zdaj tako ljubeznjiva? Kdaj bo nas avstrijske Slované vse pritisnila s tako ljubeznijo na svoje, dosihmal mačohne prsi?

Laško. Garibaldi je strune tako napel, da je ministerstvo sardinsko poslalo posebnega poslanca k cesarju Napoleonu: naj brž brž reši zadeve rimske, sicer mora ministerstvo pasti. Al cesar se ne udá sili Garibaldovi; princ Napoleon, sicer iskren prijatelj Lahov, je sam pisal Garibaldi-tu, naj ne počne ničesa, kar bi utegnilo biti deželi v škodo. Po Laškem pa čedalje bolj kričijo: „Evviva Garibaldi“ (živio Garibaldi) in „Roma o morte!“ (Rim ali pa smrt). Kako se bo tedaj ta vihar končal, še danes nihče ne vé. Kakor pa se iz Rima piše, ne verjamejo sv. Oče, da sta sardinski kralj in cesar Napoleon zares Garibalditu nasproti. Nedavno so nek rekli: „Naj nihče ne misli me prekaniti; dobro vem, da vse to je le komedija.“

Angleško. Iz Londona. Podzemeljska železnica, ki bo šla pod mestom našim le zato, da se en kraj velikega mesta z drugim po hitri poti zedini, je že toliko gotova, da se bo odprla 10. oktobra. Kaj vse si vendar bi-stroumnost človeška izmisli! Hlaponi (lokomotivi) za to prečudno železnico so tako narejeni, da sami požirajo dim, ki ga narejajo.

— V tukajšni razstavi se občuduje neznano drobna pištolica, ktera ni dvakrat dalja kakor ta črtica —, in njena cev ne dvakrat debeleja; vendar je popolnoma pištola; eno zrnice strelnega prahu je zadosti, da se nabije (nakaše) in kakor s vsako drugo pištolo potem vstrelí.

Rusovsko Poljsko. Iz Varšave 16. avg. Včeraj zvečer je bilo življenje deželnega načelnika Wielopolskiga spet v nevarnosti. Ko se je peljal v odprti kočii, je nekdo z nožem ga hotel zabosti, pa je le voz zadel.

Srbija. V politični naši pratiki je še vse oblačno; sicer pa je še mir povsod.

Črna gora. Po bojih, ki so bili poslednji čas spet med Črnogorci in Turki, ni res, da je vojska ustavljena; po tem, kar Omer paša od Črnogorcov terja, namreč, da orožje z rok denejo, tudi nikakor ni misliti na mir.

Turško. Francozki časnik „France“ pravi, da sv. Oče v posebnem pismu (encyclica) opominjajo katoličane na Turškem, naj nikar ne pomagajo Turkom zoper kristjane, ker se ne spodobi, da se kristjan zoper kristjana vojskuje.

Kursi na Dunaji 19. avgusta.

5 % metaliki 70 fl. 40 kr.	Ažijo srebra 26 fl. — kr.
Narodno posojilo 82 fl. 35 kr.	Cekini 6 fl. 9 kr.